

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 7C/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210086
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kerecmanová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2013:7512210086.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Evou Kerecmanovou v právnej veci navrhovateľky V. Y., N.. X.X.XXXX, A. N.. L.. Š. X, V. N. A., zastúpenej JUDr. Kristínou Piovarčiovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice proti odporkyňi Q. B., N.. X.X.XXXX, A. V. XXX zastúpenej Mgr. Marcelou Chlebovičovou advokátkou, so sídlom Kováčska 28, Košice za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Q.. Q.N. A., N.. X.X.XXXX, A. D. W. B. W., F. K. XXX o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy takto

rozhodol:

I. U r č u j e, že darovacia zmluva uzavretá dňa 1.8.2009 medzi vedľajším účastníkom na strane odporkyne Q.. Q. A. ako darcom a odporkyňou Q. B. T.. A. ako obdarovanou, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností: pozemku parcely registra „C“ parcelné číslo 306/8 záhrady vo výmere 533 m², pozemku parcely registra „C“ parcelné číslo 306/9 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 477 m², pozemku parcely registra „C“ parcelné číslo 306/24 orná pôda vo výmere 439 m² a domu súpisné číslo 196 na parcele číslo 306/9, v katastrálnom území V., obec V., okres Košice-okolie zapísaných na LV č. XXXX, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Košice-okolie dňa 27.8.2009 pod č. V 784/09, je voči navrhovateľke právne neúčinná.

II. Odporkyňa je p o v i n n á nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 365,47 eura titulom trov právneho zastúpenia na účet zástupkyne navrhovateľky JUDr. Kristíny Piovarčiovej, advokátky so sídlom Štúrova 20, Košice do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť Okresnému súdu Košice-okolie súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 99,50 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na Okresnom súde Košice-okolie dňa 14.6.2012 domáhala určenia, že je voči nej právne neúčinná darovacia zmluva špecifikovaná vo výroku I. tohto rozsudku a náhrady trov konania. Návrh odôvodnila tým, že pôvodným vlastníkom nehnuteľností uvedených vo výroku I. tohto rozsudku (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“) bol vedľajší účastník na strane odporkyne Q.. Q. A., voči ktorému má vymáhateľnú pohľadávku vo výške 14.435,27 eura s príslušenstvom priznanú rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 9.11.2011 sp. zn. 6C/224/2006 právoplatným 14.1.2012. Vedľajší účastník ako dlžník jej na vyššie uvedenú pohľadávku doteraz nič nezaplatil, preto podala návrh na výkon rozhodnutia. Exekučné konanie je vedené na Exekútorskom úrade JUDr. Mgr. Andreja Dembického pod č. EX 405/12. Keďže dlžník má pomerne nízky dôchodok a viacero predchádzajúcich pohľadávok, zrážky z jeho dôchodku v rámci výkonu rozhodnutia sú nízke a mále efektívne. Preto chcela podať návrh na výkon rozhodnutia predajom nehnuteľností uvedených vo výroku I. tohto rozsudku, avšak zistila, že dlžník ešte v priebehu hore uvedeného súdneho konania predmetné nehnuteľnosti previedol darovacou zmluvou V 784/09 z 27.8.2009 na odporkyňu, ktorá je jeho dcérou.

Ďalší majetok dlžník nemá. Predmetným právnym úkonom (darovacou zmluvou) ju ako veriteľa chcel dlžník úmyselne ukrátiť, aby od neho nemohla vymôcť svoju vymáhateľnú pohľadávku. Odporkyňa pritom musela poznať úmysel svojho otca, s ktorým istý čas žila v spoločnej domácnosti, a o súdnom spore svojho otca a jeho dlžobe mala podrobné vedomosti. Právne svoj návrh odôvodnila ustanovením § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Odporkyňa žiadala žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania. Uviedla, že nehnuteľnosti nadobudla v dobrej viere a ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nemohla poznať a zistiť, ani nepoznala a nezistila, žiadny úmysel svojho otca v súvislosti s prevodom nehnuteľností, ktorý by mal ukrátiť navrhovateľku. O súdnom spore svojho otca nemala žiadnu vedomosť. S otcom nežila v spoločnej domácnosti, ani nemala splnomocnenie na preberanie jemu adresovaných zásielok. Pred nadobudnutím nehnuteľností zisťovala od oboch svojich rodičov, čo ich viedlo k rozhodnutiu darovať jej nehnuteľnosti. Otec jej uviedol, že sa rozhodol usporiadať za života všetky majetkové vzťahy tak, aby medzi ňou a jej bratom v prípade smrti rodičov nedošlo k akýmkoľvek rozporom a aby predišli vysokým nákladom súvisiacim s dedičským konaním. Pred uzavretím darovacej zmluvy sa oboznámila aj s právnym stavom nehnuteľností a obaja darcovia vyhlásili, že neviaznu na nehnuteľnostiach žiadne ťarchy ani si nikto k nehnuteľnostiam neuplatňuje žiadne práva. V čase uzavretia darovacej zmluvy nebola na liste vlastníctva ako na verejnej listine vyznačená žiadna poznámka o akomkoľvek prebiehajúcim súdnom spore alebo akejkoľvek ťarche. Napriek tomu, že predmetné nehnuteľnosti jej boli zo strany rodičov, to znamená aj dlžníka, darované, po predaji dvojizbového bytu v Košiciach na Študentskej ulici, kde dovtedy bývala s manželom a dvoma deťmi, poskytla finančné prostriedky v hotovosti rodičom, aby si mohli riešiť svoju bytovú otázku, keďže bývať v byte v meste odmietli. Z poskytnutých finančných prostriedkov si rodičia zabezpečili svoje bývanie a mierne upravili rodinný dom v Mokranciach. Vzhľadom k uvedenému de facto k zmenšeniu majetku rodičov a teda aj dlžníka nedošlo, keďže namiesto nehnuteľností disponovali adekvátnou finančnou hotovosťou. O existencii dlhu otca sa dozvedela až z doručeného uznesenia prvostupňového súdu, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie.

Na návrh navrhovateľky súd uznesením zo dňa 20.7.2012 č.k. 7C/103/2012-19 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporkyni predať, darovať, zameniť alebo inak scudzitiť a založiť nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. tohto rozsudku do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Citované uznesenie sa stalo vykonateľným 2.8.2012 a právoplatnosť nadobudlo 15.11.2012.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, výsluchom svedkov K. A., Q. A. P. Š. W., oboznámením sa s darovacou zmluvou zo dňa 1.8.2009, výpismi z LV č. XXXX kat. úz. Mokrance a LV č. XXXXX kat. úz. B. V., obec Košice-Sever, oboznámením sa s obsahom spisov Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 2T/102/2003 a sp. zn. 6C/224/2006, ako aj oboznámením sa s ďalšími pripojenými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 9.11.2011 č.k. 6C/224/2006-301, právoplatným 14.1.2012 a vykonateľným 25.1.2012, bolo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne uložené zaplatiť navrhovateľke sumu 14.435,27 eura so 7,5 % úrokom z omeškania ročne od 6.11.2008 do zaplataenia a nahradiť trovy konania vo výške 4.971,64 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom vydania bezdôvodného obohataenia (spis Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6C/224/2006).

Na návrh navrhovateľky ako oprávnenej je exekútorom JUDr. Mgr. Jurajom Dembickým vedená exekúcia o vymoženie istiny 14.435,27 eura s príslušenstvom, na základe vyššie citovaného rozsudku ako exekučného titulu, od povinného Q.. Q. A.. Exekučné konanie vo veci bolo začaté dňa 6.3.2012 a dňa 3.4.2012 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie zrážkami z dôchodku povinného. Za obdobie od 14.5.2012 do 10.1.2013 bola od povinného vymožená suma 544,11 eura. (upovedomenie o začatí exekúcie z 3.4.2012, vyúčtovanie exekučného konania z 10.1.2013)

Vedľajší účastník na strane odporkyne a jeho manželka K. A. ako darcovia uzavreli s odporkyňou ako obdarovanou dňa 1.8.2009 darovaciu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Vklad vlastníctva na základe predmetnej zmluvy bol povolený Správou katastra Košice-okolie dňa 27.8.2009 pod č. V 784/09. Návrh na vklad vlastníckeho práva podala odporkyňa Správe katastra Košice-okolie dňa 24.8.2009. (darovacia zmluva z 1.8.2009, návrh na vklad, výpis z LV č. XXXX k.ú. V.)

Odporkyňa je dcérou vedľajšieho účastníka a od uzavretia darovacej zmluvy je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností uvedených vo výroku I. tohto rozsudku doposiaľ (výpoveď odporkyne, vedľajšieho účastníka a výpis z LV č. XXXX kat. úz. V.).

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že predala dom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý jej nezaplatil to, na čom sa dohodli. Preto sa obrátila na políciu a na súd. Potrebuje peniaze, ktoré jej vedľajší účastník na strane odporkyne dlhuje.

Z výpovede odporkyne súd zistil, že je dcérou vedľajšieho účastníka Q.. Q. A. a K. A.. Rodičia jej darovali rodinný dom a príslušné pozemky v Mokranciach darovacou zmluvou uvedenou vo výroku I. tohto rozsudku. Okolnosti uzavretia darovacej zmluvy boli také, že rodičia ju najprv oslovili s tým, či by so svojou rodinou nechcela bývať v rodinnom dome v V., keďže s manželom a dvoma deťmi bývali v stiesnených podmienkach v dvojizbovom byte v Košiciach. Úmysel darovať jej predmetné nehnuteľnosti rodičia vysvetlili tým, že nepotrebujú taký veľký dom a záhradu ako aj tým že otec chce za svojho života vysporiadať ju aj brata, pretože má zlú skúsenosť ohľadom vysporiadania dedičstva so svojimi súrodencami. Predstava rodičov bola taká, že keď ona s manželom predá byt v Košiciach z takto získaných peňazí bude opravený dom v V. a rodičom vyplatí 35.000,- eur, za čo si oni kúpia iný dom, pričom rodičia mali vyhliadnutý rodinný dom v B. S.. Následne s rodičmi uzavrela darovaciu zmluvu. S manželom predali byt v Košiciach. Z kúpnej ceny dali jej rodičom 35.000,- eur, ktorí si za tieto peniaze kúpili dom v B. S.. Všetko sa udialo v auguste 2009. Najprv presťahovali rodičov do domu v B. S. a následne sa ona s rodinou presťahovali do domu v V.. Jej brat s uvedeným súhlasil s tým, že jemu po rodičoch zostane dom v B. S.. S rodičmi žila v spoločnej domácnosti do svojich 18-tich rokov. Odvtedy bývala v Košiciach. Rodičia bývali od r. 2000 v V., dovtedy v Košiciach. Od rodičov nikdy nepočula, že by mali nejaké problémy alebo dlhy. Nevedela o žiadnom spore, ktorý by prebiehal medzi navrhovateľkou a jej otcom. Na liste vlastníctva nebol žiadny zápis o uvedenom a v darovacej zmluve rodičia ako darcovia zhodne tvrdili, že na dome neviaznu žiadne ťarchy, dlhy, vecné bremená ani iné právne povinnosti. Čo sa týka jej vzťahu s rodičmi, vzťah s mamou hodnotí ako perfektný, výborný, sú v intenzívnom kontakte, vzťah s otcom ako dobrý. Rodičov pravidelne navštevovala. Väčšinou sa rozprávali o deťoch a o bežných veciach, teda ako sa im darí v práci, o zdravotnom stave, počasí. O osobných veciach týkajúcich sa jej alebo rodičov veľmi nehovorili. Má jedného brata žijúceho v A. A.. Obaja rodičia od augusta 2012 bývajú v domove dôchodcov v F.. Do augusta 2012, keď jej bola doručená žaloba vo veci, nevedela, že jej otec bol trestne stíhaný.

Z výpovede vedľajšieho účastníka na strane odporkyne bolo zistené, že navrhovateľke dobrovoľne neuhradil, a to ani čiastočne, pohľadávku, ktorá jej bola priznaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie z 9.11.2011 č.k. 6C/224/2006-301. Nemá žiaden majetok na uspokojenie tejto pohľadávky navrhovateľky, nevlastní žiadne nehnuteľnosti a z hnutelných vecí len veci osobnej potreby bez vyššej hodnoty. Čo sa týka okolností uzavretia darovacej zmluvy, s manželkou nemali dobré skúsenosti s dedičskými konaniami po svojich právnych predchodcoch a preto sa dohodli, že svoje deti vyporiadajú za svojho života. Rozhodli sa, že rodinný dom v V. darujú dcére a synovi kúpil rodinný dom v B. S.. Do leta 2012 s manželkou býval v rodinnom dome v B. S., odkiaľ sa zo zdravotných dôvodov presťahovali do Domova seniorov v F.. Poberá starobný dôchodok 189,- eur mesačne a výsluhový dôchodok 366,- eur mesačne. Za pobyt v domove seniorov uhrádza 374,- eur mesačne a rovnakú sumu hradí jeho manželka. Keďže manželka má starobný dôchodok 310,- eur mesačne, úhradu za pobyt jej dopláca on. Odporkyňa nemala vedomosť o jeho trestnom stíhaní ani o civilnom konaní vedenom Okresným súdom Košice-okolie pod sp.zn. 6C/224/2006. O týchto konaniach neinformoval ani svojho syna a manželku. Syn o nejakom probléme vedel podrobne však nie. Navrhovateľke nič nedlží, súdne konanie bolo zmanipulované.

Z výpovede svedkyne K. A., matky odporkyne a manželky vedľajšieho účastníka bolo zistené, že vzťahy v ich rodine sú normálne, dobré. Nemala vedomosť, že voči jej manželovi bolo vedené trestné stíhanie a civilné konanie o zaplatenie finančnej hotovosti navrhovateľke. Dôvodom uzavretia darovacej zmluvy bolo vysporiadanie detí za života ich rodičov. Z finančných prostriedkov, ktoré jej a manželovi dala dcéra, kúpili na svojho syna rodinný dom v B. S.. Zo zdravotných dôvodov a tiež kvôli únosu manžela zhruba pol roka s manželom bývajú v Domove dôchodcov v F.. S manželom žije v spoločnej domácnosti. Poštu si navzájom neotvárajú. O dlhu manžela voči navrhovateľke sa dozvedela až v súvislosti s týmto konaním.

Z výpovede svedka A.. Q. A., brata odporkyne, bolo zistené, že vzťahy v ich rodine sú klasické, dobré. Od januára 1996 býva v A. A.. Nemal vedomosť o tom, že voči jeho otcovi bolo vedené trestné stíhanie a o exekučnom konaní vedenom voči otcovi sa dozvedel minulý rok, keď nahlasoval nezvestnosť otca na políciu. Rodinný dom v B. S. si kúpil on z finančných prostriedkov, ktoré mu dala odporkyňa. Išlo o 10.000,- eur, čo bola aj kúpna cena domu. Otec bol len sprostredkovateľom kúpy. Dom kupovali kvôli rodičom, aby tam mali pokoj a kľud, keďže v V. otca každý otravoval. Čo sa týka okolností uzavretia darovacej zmluvy, v rámci rodiny sa dohodli, že sestra si vezme dom v Mokranciach a jeho vyplatí. Z uvedeného dôvodu rodičia darovali dom v Mokranciach sestre, ktorá ho následne vyplatila a z týchto peňazí si kúpil dom v Smolníckej Hute.

Z výpovede svedka Š. W., zaťa navrhovateľky, bolo zistené, že navrhovateľku sprevádzal na všetky úkony a konania súvisiace s nezaplatením kúpnej ceny vedľajším účastníkom navrhovateľke. Keď bol vedľajší účastník súdený za podvod, viackrát bola v pojednávacej miestnosti prítomná jeho manželka.

Z oznámenia Sociálnej poisťovne z 27.2.2013 bolo zistené, že vedľajší účastník poberá starobný dôchodok v sume 196,20 eura mesačne. Ku dňu podania správy sa mu z dôchodku nevykonávali zrážky na úhradu preplatku ani exekučné zrážky.

Zo spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6C/224/2006 bolo ďalej zistené, že konanie bolo začaté 9.9.2005. Predmetom konania bolo zaplatenie istiny 14.456,85 eura s príslušenstvom. Prvostupňový súd prvýkrát rozhodol vo veci samej rozsudkom z 11.3.2009, ktorým zaviazal vedľajšieho účastníka zaplatiť navrhovateľke 14.435,27 eura so 7,5 % ročným úrokom z omeškania od 6.11.2008 do zaplatenia, nahradiť jej trovy konania 3.719,70 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Na odvolanie vedľajšieho účastníka z 28.5.2010 voči výroku, ktorým mu bolo uložené zaplatiť navrhovateľke istinu s prísl., odvolací súd uznesením z 27.5.2010 prvostupňový rozsudok zrušil v napadnutej časti a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Následne súd rozhodol vo veci zhora uvedeným rozsudkom z 9.11.2011, voči ktorému nepodal odvolanie žiaden z účastníkov. Manželka a deti vedľajšieho účastníka neboli účastníkmi tohto konania, v konaní neboli vypočutí ako svedkovia, ani nebolo zistené, že by boli prítomní na pojednávaní ako verejnosť.

Z trestného spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T/102/2003 bolo zistené, že išlo o konanie v trestnej veci vedenej proti vedľajšiemu účastníkovi v procesnom postavení obžalovaného pre trestný čin podvodu. Trestné stíhanie bolo začaté uznesením z 27.10.2002. Obžaloba bola podaná 18.6.2003. Prvostupňový súd rozhodol vo veci rozsudkom z 25.6.2004, ktorým uznal obžalovaného Q.. Q. A. za vinného z trestného činu podvodu, ktorého sa dopustil tým, že v obci Mokrance dňa 12.2.2000 uzatvoril s Martou Oravecovou písomnú zmluvu o budúcej kúpnej zmluve na predaj rodinného domu súp. č. 196 s dvorom parc. č. 306/9 a príľahlej záhrady parc. č. 306/8 v V. za kúpnu cenu 800.000,- Sk, kde budúca predávajúca požadovala zálohu vo výške 350.000,- Sk, 100.000,- Sk ponechala za účelom úhrad poplatkov a ďalších nákladov a zvyšnú časť 350.000,- Sk sa Q.. A. zaviazal zaplatiť do 3 dní od vydania a doručenia LV preukazujúceho prevod nehnuteľností. Následne bol realizovaný 19.7.2003 len predaj rodinného domu za kúpnu cenu 352.120,- Sk a pozemky parc. č. 306/9, 306/8 a 306/24 nadobudol JUDr. Ján Bobro vydržaním pri čom uviedol do omylu predávajúcu V. Y. tým, že vyhotovil čestné vyhlásenie obsahujúce prehlásenie všetkých podielových spoluvlastníkov pozemkov, že uvedené parcely od nich nadobudla V. Y. s manželom a následne ich predala po smrti manžela obžalovanému s manželkou. Toto vyhlásenie podpísala aj Marta Oravecová s vedomím, že pozemky nadobudne vydržaním ona a následne ich odpredá obžalovanému s manželkou. Q.. A. si však na základe predmetného čestného

vyhlásenia nechal notárom osvedčiť nadobudnutie vlastníctva k pozemkom vyržaním a na základe tohto osvedčenia boli na LV č. XXXX K..Ú. V. zapísaní ako vlastníci hore uvedených parciel Q.. Q. A. s manželkou čím vznikla V. Y. škoda 450.000,- Sk. S nárokom na náhradu škody bola odkázaná na občianskoprávne konanie. Odvolanie obžalovaného voči rozsudku bolo zamietnuté uznesením odvolacieho súdu z 20.1.2005. V trestnom konaní bola predvolaná na výsluch v dňoch 16.1.2003 a 25.6.2004 ako svedkyňa Katarína Bobrová, manželka vedľajšieho účastníka, ktorá sa na výsluch dostavila, avšak využila svoje právo odoprieť vypovedať.

Podľa § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „ Občiansky zákonník“) veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

Podľa § 117 Občianskeho zákonníka stupeň príbuzenstva dvoch osôb sa určuje podľa počtu zrodení, ktorými v priamom rade pochádza jedna od druhej a v pobočnom rade obidve od najbližšieho spoločného predka.

Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Podľa § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnomu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom

alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnemu úkonu proti ich predchodcovi.

Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

Právny inštitút odporovateľnosti slúži na zabezpečenie ochrany veriteľa pred takými právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktorými sa tento zbavuje majetku za tým účelom, aby sa z neho nemohol uspokojiť jeho veriteľ.

Aktívne legitimovaný na podanie odporovacej žaloby je veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku.

Pasívne legitimovaný na základe odporovacej žaloby je ten, kto mal z odporovateľného právného úkonu prospech.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení § 42a ods. 2 a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka veriteľ môže za výhodnejších podmienok odporovať právnemu úkonu, ktorým bol v posledných troch rokoch ukrátený, ak ide o právny úkon urobený medzi dlžníkom a jemu blízkou osobou. Úmysel dlžníka a vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa tu predpokladajú (prezumpujú). Druhá strana (osoba dlžníkovi blízka) má však možnosť preukázať (na nej je dôkazné bremeno), že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nielen že nepoznala, ale i to, že úmysel dlžníka nemohla poznať ani pri náležitej starostlivosti. Táto nevedomosť resp. vedomosť o úmysle dlžníka musela existovať v čase urobenia odporovateľného právného úkonu.

V posudzovanej veci je predmetom odporovateľnosti darovacia zmluva uzavretá dňa 1.8.2009 medzi dlžníkom navrhovateľky - vedľajším účastníkom Q.. Q. A. - ako darcom a jemu blízkou osobou (dcérou) - odporkyňou Q. B. - ako obdarovanou, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti v katastrálnom území Mokrance zapísané na LV č. XXXX. Podľa názoru okresného súdu boli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky k tomu, aby návrhu bolo možné vyhovieť. Odporovateľnosť právného úkonu bola uplatnená na súde v trojročnej hmotnoprávnej prekluzívnej lehote (žaloba doručená súdu 14.6.2012, darovacia zmluva uzavretá 1.8.2009). Navrhovateľka má proti svojmu dlžníkovi Q.. Q. A. vymáhateľnú pohľadávku 14.435,27 eura s príslušenstvom titulom rozsudku Okresného súdu Košice-okolie z 9.11.2011 č.k. 6C/224/2006-301 vykonateľného 25.1.2012. Na návrh navrhovateľky v procesnom postavení oprávnenej je voči vedľajšiemu účastníkovi v procesnom postavení povinného vedené exekučné konanie o vymoženie predmetnej pohľadávky exekútorom JUDr. Andrejom Dembickým pod sp. zn. EX 405/2012, ktoré bolo začaté 6.3.2012. Vedľajší účastník t.j. dlžník nemá iný majetok na uspokojenie pohľadávky navrhovateľky, pričom od augusta 2012, kedy sa spolu so svojou manželkou presťahoval do D. W. B. M. F., kde musí uhrádzať mesačné náklady za svoj pobyt, nie je možné vykonávať ani zrážky z jeho dôchodku na uspokojenie pohľadávky navrhovateľky. Odporkyňa, ktorá je dcérou dlžníka, neuniesla v konaní dôkazné bremeno a nepreukázala, že úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa nepoznala a nemohla poznať ani pri náležitej starostlivosti. Zohľadniac zistené okolnosti a čas uzavretia darovacej zmluvy (darovacia zmluva uzavretá po prvom rozhodnutí súdu, ktorým bol vedľajší účastník zaviazaný zaplatiť navrhovateľke sumu 14.435,27 eura s prísl., odporkyňa po uzavretí darovacej zmluvy vyplatila darcom finančnú hotovosť získanú z predaja svojho bytu, pričom z týchto finančných prostriedkov bol zakúpený rodinný dom do vlastníctva brata odporkyne), dobré vzťahy v rodine medzi odporkyňou a vedľajším účastníkom, nadštandardný vzťah odporkyne s jej matkou, ktorá mala vedomosť o prebiehajúcim trestnom konaní voči svojmu manželovi (čo však vo svojej svedeckej výpovedi poprela), pričom už v trestnom konaní si navrhovateľka uplatnila voči vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu škody; skutočnosť, že odporkyňa a vedľajší účastník boli v pravidelnom kontakte, súd neuveril tvrdeniu odporkyne, že v čase uzavretia darovacej zmluvy nielen že nepoznala, ale ani pri náležitej starostlivosti poznať nemohla úmysel svojho otca ako dlžníka ukrátiť navrhovateľku ako

veriteľa uzavretím predmetnej darovacej zmluvy. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a rozhodol, že darovacia zmluva je voči navrhovateľke právne neúčinná.

Rozhodnutím súdu odporkyňa nestráca vlastníctvo k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku I. tohto rozsudku. Rozhodnutie súdu je podkladom k tomu, aby sa navrhovateľka ako veriteľ mohla na základe titulu spôsobilého k výkonu rozhodnutia (exekučného titulu) vydaného proti dlžníkovi Q. Q. A., domáhať nariadenia exekúcie postihnutím toho čo odporovateľným úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, teda postihnutím nehnuteľností, ktoré boli predmetom darovacej zmluvy tak, ako sú uvedené vo výroku I. rozsudku.

Navrhovateľka s návrhom vo veci samej podala aj návrh na náhradu trov konania, ktoré vyčíslila písomným podaním doručeným súdu 18.4.2013. Navrhovateľka žiadala priznať náhradu trov právneho zastúpenia svojou advokátkou vo výške 1.681,41 eura pozostávajúcich: 1/ z odmeny zástupkyne za 5 úkonov právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 7.6.2012, návrh na začatie konania z 13.6.2012, zastúpenie na pojednávaní 27.2.2013 od 13.00 hod. do 16.15 hod. a zastupovanie na pojednávaní 17.4.2013, á 298,71 eura/úkon podľa § 10 ods. 1 + 298,71 eura podľa § 14 ods. 1 písm. d) za účasť na pojednávaní 27.2.2013 a vyjadrenie k odvolaniu proti predbežnému opatreniu á 149,35 eura podľa § 14 ods. 2 písm. c), 2/ z náhrady hotových výdavkov vo výške režijného paušálu 3 x 7,63 eura a 2 x 7,81 eura.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Navrhovateľke, ktorá mala vo veci plný úspech, súd podľa vyššie citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. priznal voči neúspešnej odporkyni náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia navrhovateľky advokátkou a to 1/ z odmeny za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 7.6.2012, podanie žaloby na súd 14.6.2012) á 58,69 eura/úkon, 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu proti predbežnému opatreniu doručené súdu 12.9.2012) á 29,34 eura 1 úkon právnej služby (účasť na pojednávaní 27.2.2013 od 13.20 hod. do 16.10 hod.) 2 x 60,08 eura a 1 úkon právnej služby (účasť na pojednávaní 17.4.2013) á 60,08 eura t.j. odmena spolu 326,96 eura podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a), b), c), § 14 ods. 3 písm. a) v spojení s § 14 ods. 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov a 2/ z náhrady hotových výdavkov zástupkyne navrhovateľky vo výške režijného paušálu 3 x 7,63 eura a 2 x 7,81 eura spolu 38,51 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

V predmetnej veci nie je možné vyjadriť hodnotu veci v peniazoch, preto súd pri svojom rozhodnutí o trovách konania vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Navrhovateľke súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Vo veci mala navrhovateľka plný úspech, preto súd podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov, uložil odporkyni zaplatiť Slovenskej

republike na účet Okresného súdu Košice-okolie súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 99,50 eura (položka 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb.) tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice - okolie písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, datovania a podpisu odvolateľa, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.